

V současné době jsou tedy oba synové v integraci?

Letos nás čekají změny, Jáchym aktuálně nastupuje do druhé třídy běžné základní školy a Fanda nastupuje na osmileté gymnázium. Při výběru školek a škol jsem se vždy obracela o radu a pomoc k naší poradkyni rané péče paní Jungwirthové, která se školami výborně spolupracuje. Byla se podívat i na výuce a výstupy z návštěv zasílala na vedení škol s doporučeními, jak postupovat při výuce, čeho se vyvarovat a jak vytvořit individuální plán. Zatím jsme měli štěstí na paní učitelky, letos uvidíme, co nás čeká. Jáchym bude mít novou paní učitelku a u Fandy se s přestupem na gymnázium mění kolektiv i učitelé, tak uvidíme, co tento rok přinese.

jak jinak bych se dívala, kdyby byly děti slyšící. Pro mě bylo důležité smířit se se situací a být zejména trpělivá, protože vše je běh na dlouhou trať. Nakonec se ukázalo, že nedoslýchavost není tak limitující, jak jsem si myslela na začátku, že děti jsou jedinečné osobnosti a kompenzační pomůcky jsou již na takové úrovni, že to vlastně není až tak velký problém. Kluci jsou šikovní a zvládají běžné tábory, sportovní soustředění a všechny aktivity, které k jejich věku patří. Jen je vždy potřeba účastníky upozornit, proč mají sluchátka a jak na ně mluvit, aby rozuměli a nevypadali, že jsou hloupí nebo mimo jen proto, že rozuměli špatně nebo vůbec. To je občas těžké si uvědomit i v rodině, že člověk musí přijít a zaklepat nebo že nemá cenu mluvit z dálky. Oni sami jsou občas překvapení, co my dokážeme slyšet a z jaké dálky, když domlouvají nějakou lumpárnu. Takže my se učíme od nich a oni od nás a je to velmi inspirující.

*Autorka je vedoucí Sociálně aktivizačních služeb Centra pro dětský sluch Tamtam, o.p.s. v Ostravě
Fotografie: Archiv rodiny*

Předpokládám, že i díky integraci v běžném životě nemáte nyní možnost často potkávat jiné děti se sluchovým postižením. Využíváte nějaké možnosti stýkat se s dalšími rodinami s neslyšícími dětmi a s dospělými neslyšícími?

Jsem ráda, že i po skončení využívání služby rané péče můžeme využívat Sociálně aktivizační služby pro rodiny s dětmi, CDS Tamtam. Můžeme pokračovat ve vztazích, které jsme ve Stodůlkách navázali během služby rané péče, a máme možnost se dál potkávat s maminkami a dětmi se stejnými problémy, předáváme si zkušenosti, rady, povídáme si, děti se kamarádí, mají kontakt na jiné děti se stejnými problémy a mají společný program.

S maminkami se také scházíme na společných sezeních s paní psycholožkou Čerňanskou (*podpůrná rodičovská skupina – pozn. redakce*), která jsou nesmírně otevřená a inspirativní.

Na závěr se rodičů obvykle ptáme, co by rádi vzkázali dalším rodinám, které potká podobná situace?

Je to těžká otázka, protože fakt, že se vám narodí dítě, sám o sobě dost zásadně změní váš pohled na život a já nedokážu tudíž říct,

